

Rüya

– E.Kirişçi · 26 Aralık 2019

Akşamüzeri... Durakta bekleyenler... Mendil satan yaşlıca bir kadın aralarına sokuldu. Kısık sesle “Yetimlerim var...” diye yakarıyordu. Öğrenci, hallice bir adam mendillerinden aldı. Kadın duraktan uzaklaşırken bozuk paraları eteğinin şişkinlikten sarkmış cebine sokuşturdu. Caddeden sokağa saptı. Hızla yürüyordu. Eli cebinde bozukların arasında geziyordu. İki ev arasından önüne köpek çıktı. İrkildi. Bir an duraksayıp devam etti. Sokağın sonunda işlek cadde... Yüzü sıra sıra lambalardan yayınlan ışıkla aydınlanmıştı. Tek katlı metruk evin önünden geçerken iki kışı kollarından tutup bahçeye çektiler. Bağırarak oldu ağzı kapatıldı. Parlayan sustalı... Şiş cebi kesildi. Paralar çimenlerin üzerine döküldü. Kadın bir kolunu kurtardı. Çığlık çığlığa... Kirli sakallı bir yüz... Gözleri kapalı... Huzursuz sağa sola döndürülen baş... Korku dolu mırıltılar... Basık bir ofis odası... İri bir adam masanın arkasında koltuğuna gömülmüş uyuyor, hızlı hızlı nefes alıp veriyordu. Odaya takım elbiseli belinde silahı uzun bir adam girdi. Uyuyan adamı görünce endişelendi. “Patron!” Cevap alamayınca korkusu arttı. “Tövbe, tövbe!” Gözü adamın üzerinde yanaştı. Omzundan sarstı. Adam derin bir nefes alırken gözleri kocaman açıldı. Gömleği terden ıpsıladı. Uzun adam ceketinin düğmelerini ilikledi. “Kâbus görüyordun, patron!” Adam kendine geldi. Sert tonla “Git bir su getir!” Uzun adam başıyla onaylayıp odadan çıkarken arkasından seslendi “Geldilerse gönder soysuzları, konuşalım. Elimizle besledik, büyüttük, yaptıklarına bak!” Kapı kapandı. Adam ayaklandı. Üzerini düzeltti. İçeriye bir birinden karanlık iki tip girdi. Adam öfkeyle “Cin olup benimi çarpmaya kalktınız. Kimden haraç kes...” derken çıkarılan silahlar... Sıçrayan boş kovanlar... “Yandım Allahhh!” Yere yığıldı. Adamlar hızla ofisten çıktı. Kanlar içinde ayaklar... Topuklu ayakkabılar bir birini üzerine çıkıyor, kayıyor, tekrar çıkıyor, tekrar kayıyor... Orta yaşlı kadın üçlü sandalyede tek başına uyuya kalmıştı. Başı hafif hafif sallanıyordu. Elinde kahve bardağı genç bir kız yanına oturdu. “Anne, anne!” Bardağı burnuna doğru uzattı. Kadın gözlerini açtı. Nefes nefese ayaklarına baktı. Kız “Rüya gördün.” Kadın bardağı alıp bir yudum içti. “Doktorlar bir şey söyledi mi, yanına soktular mı?” “Sanırım bir saate kalmaz görebileceğiz. Haber verecekler.” Konuşurlarken doktor yanı başlarına geldi. Umutla yukarı çevrilen gözler... “Babanız daha iyi. Görebilirsiniz,” diyordu ki telaşlı bir hemşire arkasından “Kalp krizi geçiriyor” Yavaşlayan zaman... Doktor gerisin geriye döndü. Hemşire önde doktor arkada koştururken kadınla kızın keder dolu yüzleri... Telefon ekranında yazıyı yukarı doğru kaydırırken başının üzerinden sesler geliyor. Sanki tahta bir zemine taş atılıyor. Ne olduğunu anlamaya çalışıyorsun. Gözlerini açıyorsun. Yüzün, vücudun kalın bir bezle sımsıkı sarılmış. Çenen başına bağlı.